

JUSTITS MINISTERIET

Civilafdelingen

Kontor: Færdselskontoret
Sagsbeh: Asger Weber
Sagsnr.: 2013-801-0015
Dok.: 991994

Udkast til

Forslag

til

Lov om ændring af færdselsloven
(Skærpet indsats mod kørsel i påvirket tilstand m.v.)

§ 1

I færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1055 af 9. november 2012, som senest ændret ved lov nr. 631 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 55 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Med henblik på at afværge risikoen for, at en person gør sig skyldig i spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, kan politiet midlertidigt fratage vedkommende dennes kørekort, hvis der er grund til at antage, at vedkommende har overtrådt § 53 eller § 54, stk. 1 eller 2.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4

2. I § 55, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes som 2. pkt.: »Justitsministeren fastsætter endvidere nærmere regler om politiets fratagelse af kørekortet, jf. stk. 3, herunder om politiets adgang til at betinge tilbagelevering af kørekortet af, at indehaveren afgiver udåndings-, spyt- eller svedprøve eller lader sine øjne besigtige.«

3. § 59 a, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Det i stk. 2 nævnte beløb reguleres en gang årligt den 1. januar med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det herefter fremkomne beløb anvendes uafrundet som grundlag for reguleringen af beløbet det følgende år. Det år-

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

lige beløb afrundes til nærmeste med 10 delelige kronebeløb. Justitsministeriet bekendtgør hvert år, hvilken regulering der skal finde sted.«

4. § 60, stk. 2, 2. pkt., affattes således: »Har førerretten været frakendt ubetinget som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, kan retten kun generhverves, hvis domfældte har gennemført et kursus i alkohol, narko og trafik (A/N/T-kursus) og har bestået en kontrollerende køreprøve.«

5. I § 60, stk. 2, 6. pkt., ændres »A/T-kursus« til: »A/N/T-kursus«.

6. § 60, stk. 3, 2. pkt., ophæves og i stedet indsættes: »Er førerretten frakendt betinget som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, skal føreren forinden have gennemført et kursus i alkohol, narko og trafik (A/N/T-kursus).«

7. I § 60, stk. 3, 5. pkt., ændres »A/T-kursus« til: »A/N/T-kursus«.

8. I § 60, stk. 4, ændres »A/T-kursus« til: »A/N/T-kursus«.

9. § 60 a, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Er kørselsforbud pålagt i medfør af § 127, for forhold omfattet af § 125, stk. 1, nr. 8 eller 9, eller § 126, stk. 2, jf. § 126, stk. 1, nr. 1 eller 2, kan førerretten kun gengives, hvis føreren forinden har gennemført et kursus i alkohol, narko og trafik (A/N/T-kursus) og har bestået en kontrollerende køreprøve.«

10. I § 60 a, stk. 4, ændres »A/T-kursus« til: »A/N/T-kursus«.

11. § 63 a ophæves.

12. § 124 d, stk. 11, ophæves.

13. § 124 e, stk. 4, ophæves.

14. § 124 f, stk. 3, ophæves.

15. § 124 g ophæves.

16. § 124 h, stk. 4, ophæves.

17. Efter § 124 h indsættes før overskriften før § 124 j:
»Regulering af betalingsbeløb

§ 124 i. De i § 124 c, stk. 1, nr. 3, § 124 d, stk. 1-10, § 124 e, stk. 3, § 124 f, stk. 2, og § 124 h, stk. 1-3, nævnte beløb reguleres en gang årligt den 1. januar med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De herefter fremkomne beløb anvendes uafrundet som grundlag for reguleringen af beløbene det følgende år. De årlige beløb afrundes til nærmeste med 10 delelige kronebeløb. Justitsministeriet bekendtgør hvert år, hvilke reguleringer der skal finde sted. 1.-4. pkt. finder tilsvarende anvendelse for det i § 124 c, stk. 1, nr. 4, nævnte beløb med fradrag af 10 kr.«

18. I § 127, 2. pkt., ændres »A/T-kursus « til: »A/N/T-kursus«.

19. I § 133 a indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Konfiskation skal ske, hvis ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen over 2,00 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen over 1,00 mg pr. liter luft.«

Stk. 2-11 bliver herefter stk. 3-12.

20. I § 133 a, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter »skal«: »desuden«.

21. § 133 a, stk. 3, nr. 2, der bliver stk. 4, nr. 2, affattes således:

»2) den pågældende tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, der har medført betinget frakendelse af førerretten efter § 125, stk. 1, nr. 8 eller 9, eller § 126, stk. 2.«

22. § 133 a indsættes efter stk. 3, der bliver stk. 4, som nyt stykke:

»Stk. 5. Konfiskation skal også ske, hvis

- 1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 1 eller 2, og
- 2) den pågældende tidligere, inden for de seneste 5 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1, der har medført ubetinget frakendelse.«

Stk. 5-12 bliver herefter stk. 6-13.

23. I § 133 a, stk. 4, nr. 2, der bliver stk. 6, nr. 2, ændres »stk. 2, nr. 1« til: »stk. 3, nr. 1«.

24. I § 133 a, stk. 5, nr. 2, der bliver stk. 7, nr. 2, ændres »stk. 7, nr. 1« til: »stk. 10, nr. 1«.

25. § 133 a, stk. 6, nr. 2, der bliver stk. 8, nr. 2, affattes således:

- »2) den pågældende tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, der har medført betinget frakendelse af førerretten efter § 129, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller § 129, stk. 5.«

26. I § 133 a indsættes efter stk. 6, der bliver stk. 8, som nyt stykke:

»Stk. 9. Konfiskation af lille knallert skal også ske, hvis

- 1) ejeren har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af retten til at føre lille knallert efter § 129, stk. 3, nr. 1 eller 2, og
- 2) den pågældende tidligere, inden for de seneste 5 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1, der har medført ubetinget frakendelse.«

Stk. 9-13 bliver herefter stk. 10-14.

27. I § 133 a, stk. 7, nr. 2, der bliver stk. 10, nr. 2, ændres »stk. 5, nr. 1« til: »stk. 7, nr. 1«.

28. I § 133 a, stk. 8, der bliver stk. 11, ændres »stk. 2-7« til: »stk. 2-10«.

29. I § 133 a, stk. 9, der bliver stk. 12, ændres »stk. 2-7« til: »stk. 2-10«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning og baggrund	6
2. Lovforslagets hovedindhold	6
3. Generhvervelse efter ubetinget frakendelse som følge af narkokørsel mv.....	7
3.1. Gældende ret.....	7
3.1.1. Frakendelse som følge af spirituskørsel	7
3.1.2. Frakendelse som følge af narkokørsel	9
3.1.3. Generhvervelse af førerretten	11
3.2. Justitsministeriets overvejelser	12
4. Øget adgang til konfiskation	13
4.1. Gældende ret.....	13
4.1.1. Konfiskation efter færdselsloven og straffeloven.....	13
4.1.2. Fakultativ konfiskation efter færdselsloven.....	14
4.1.3. Obligatorisk konfiskation efter færdselsloven som følge af spiritus- og narkokørsel mv.	16
4.2. Rigspolitiets anbefaling	18
4.3. Justitsministeriets overvejelser	18
5. Inddragelse af kørekort i forbindelse med kørsel i påvirket tilstand.....	21
5.1. Gældende ret.....	21
5.2. Rigspolitiets anbefaling	22
5.3. Justitsministeriets overvejelser	22
6. Øvrig indsats mod kørsel i påvirket tilstand.....	25
6.1. En forstærket kontrolindsats.....	25
6.2. Et nyt analyseværktøj	26
7. Alkolåsordningen fra 2010.....	26
7.1. Baggrund og hovedindhold	26
7.2. Rigspolitiets analyse af de økonomiske aspekter af ordningen.....	27
7.3. Justitsministeriets overvejelser	28
8. Regulering af færdselslovens betalingsbestemmelser	28
8.1. Gældende ret.....	28
8.2. Justitsministeriets overvejelser	29
9. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.....	29
10. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	29
11. Administrative konsekvenser for borgerne	29
12. Miljømæssige konsekvenser	29
13. Forholdet til EU-retten	29
14. Hørte myndigheder, organisationer mv.....	29

15. Sammenfattende skema.....	30
-------------------------------	----

1. Indledning og baggrund

Regeringen ønsker at styrke indsatsen over for spiritus- og narkobilisme. Antallet af dræbte og tilskadekomne i trafikken skal ned. Det kræver en bred vifte af tiltag.

Justitsministeriet har derfor i november 2013 lanceret en ny strategi mod spiritus- og narkobilisme. Strategien skærper politiets fokus på personer, der bliver ved med at køre spiritus- eller narkopåvirket.

Strategien omfatter bl.a. et forslag til skærpelse af færdselslovens regler om adgangen til konfiskation af køretøjet, hvis man kører spiritus- eller narkopåvirket, og et forslag om at skabe mulighed for straksfratagelse af kørekortet.

Derudover vil politiet som led i strategien gennem en mere analysebaseret indsats bedre kunne identificere og følge personer, der gentagne gange kører spiritus- eller narkokørsel, og herved i højere grad end i dag målrette kontroller og anden indsats mod denne gruppe.

Endelig indebærer strategien, at alkoholordningen fra 2010 udmøntes. Ordningen forudsættes klar til brug omkring den 1. januar 2015.

Formålet med lovforslaget er at gennemføre den del af strategien mod spiritus- og narkobilisme, der kræver lovgivning.

Med lovforslaget foreslås endelig en lovteknisk ændring af en række af færdselslovens betalingsbestemmelser.

2. Lovforslagets hovedindhold

Et hovedelement i lovforslaget er en skærpelse af kravene til *generhvervelse* af førerretten efter ubetinget frakendelse som følge af kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer. Der lægges således op til, at generhvervelse i disse tilfælde også skal gøres betinget af gennemførelse af et kursus om bl.a. kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer mv.

Det foreslås i den forbindelse, at det nuværende A/T-kursus (Alkohol og Trafik) ændres, så kurset også kommer til at omhandle kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer mv. Der vil derfor fremover væ-

re krav om gennemførelse af et såkaldt A/N/T-kursus (Alkohol, Narko og Trafik) ved generhvervelse på baggrund af en frakendelse af førerretten som følge af både spiritus- og narkokørsel.

Rigspolitiet har peget på, at reglerne om *konfiskation* af køretøjet har vist sig at være et effektivt værktøj i indsatsen mod spirituskørsel. Lovforslaget indeholder på den baggrund som et andet hovedelement forslag til en udvidelse af færdselslovens konfiskationsordning i sager, hvor der køres i påvirket tilstand.

Herudover indeholder lovforslaget som et tredje hovedelement et forslag om i færdselsloven at indsætte en udtrykkelig hjemmel til politiet til at kunne *fratage en person kørekortet på stedet* ("straksfratagelse") i tilfælde, hvor der er mistanke om, at den pågældende har kørt spiritus- eller narkokørsel, og samtidig risiko for, at den pågældende umiddelbart herefter vil gøre det igen.

Med lovforslaget forslås endelig en lovteknisk ændring af en række af færdselslovens betalingsbestemmelser.

3. Generhvervelse efter ubetinget frakendelse som følge af narkokørsel mv.

3.1. Gældende ret

3.1.1. Frakendelse som følge af spirituskørsel

3.1.1.1. Efter færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 8, medfører spirituskørsel med en promille i intervallet 0,51-1,20 en betinget frakendelse af førerretten. Betinget frakendelse sker på vilkår, at den pågældende i en prøvetid på 3 år fra endelig dom ikke på ny begår et forhold, der medfører, at førerretten skal frakendes, jf. § 125, stk. 5.

En betinget frakendelse indebærer, at føreren kan bevare førerretten, hvis vedkommende inden for en frist, der fastsættes af politiet, består en kontrollerende køreprøve, jf. færdselslovens § 60, stk. 3. Når førerretten er frakendt betinget som følge af spirituskørsel, skal vedkommende herudover, forinden køreprøven aflægges, have gennemført et kursus i alkohol og trafik (A/T-kursus).

Hvis spirituskørsel med en promille i intervallet 0,51-1,20 begås inden for de første 3 år efter førstegangserhvervelse af førerretten, træder et kørselsforbud i stedet for en betinget frakendelse. Ved et kørselsforbud inddrages førerretten, indtil vedkommende har gennemført et A/T-kursus og bestået en kontrollerende køreprøve, jf. færdselslovens § 127.

Det følger af § 55 i kørekortbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 12 af 10. januar 2013 med senere ændringer) og bekendtgørelse nr. 520 af 1. juni 2012 om undervisningsplan for kursus i alkohol og trafik (A/T-kursus), at A/T-kurset består af 4 lektioner a 2½ times varighed fordelt over mindst 4 uger. Prisen, der er den samme i hele landet, udgør i dag 2.500 kr.

3.1.1.2. Efter færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, skal der ske ubetinget frakendelse af førerretten ved spirituskørsel med en promille på over 1,20.

Herudover skal der ske ubetinget frakendelse af førerretten ved spirituskørsel med en promille i intervallet 0,51-1,20, hvis føreren tidligere er frakendt førerretten betinget eller pålagt kørselsforbud, og spirituskørslen er begået i prøvetiden for den betingede frakendelse henholdsvis inden 3 år efter, at kørselsforbuddet blev pålagt, jf. § 126, stk. 1, nr. 8 og 9.

Der skal endvidere ske ubetinget frakendelse, hvis føreren tidligere er frakendt førerretten ubetinget, og spirituskørslen er begået inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden, jf. § 126, stk. 1, nr. 10.

Spirituskørsel med en promille i intervallet 0,51-1,20 vil endvidere kunne forekomme i kombination med andre forseelser, der isoleret set også ville medføre betinget frakendelse, jf. færdselslovens § 125, stk. 1. Hvis flere forhold omfattet af § 125, stk. 1, foreligger til samtidig pådømmelse, skal der ske en ubetinget frakendelse af førerretten, jf. § 126, stk. 1, nr. 7.

3.1.1.3. Ubetinget frakendelse for spirituskørsel sker for et tidsrum af mindst 3 år, jf. færdselslovens § 128, stk. 2. Frakendelsestiden kan stige til 5 eller 10 år i gentagelsestilfælde, jf. skemaet nedenfor. I særlige tilfælde kan førerretten frakendes for bestandig, jf. færdselslovens § 128, stk. 3.

Foreligger der flere forhold af spirituskørsel til samtidig påkendelse, skal fastsættelsen af frakendelsestiden ske efter en konkret vurdering, jf. forarbejderne til lov nr. 363 af 24. maj 2005 (lovforslag nr. L 7, folketingsåret 2004/05 (2. samling), pkt. 6.3).

3.1.1.4. På baggrund af de nævnte forarbejder til lov nr. 363 af 24. maj 2005 og forarbejderne til lov nr. 524 af 6. juni 2007 (lovforslag nr. L 180, folketingsåret 2006/07, pkt. 3.3), gælder følgende retningslinjer for frakendelse som følge af spirituskørsel:

Spirituskørsel	Alkoholkoncentration i intervallet 0,51-1,20 promille eller 0,26-0,60 mg alkohol pr. liter luft	Alkoholkoncentration på over 1,20 promille eller 0,60 mg alkohol pr. liter luft
1. gang	Betinget frakendelse*	Ubetinget frakendelse i 3 år
2. gang	Ubetinget frakendelse i 3 år	Ubetinget frakendelse i 5 år
3. gang	Ubetinget frakendelse i 5 år	Ubetinget frakendelse i 10 år

4. gang eller senere tilfælde	Ubetinget frakendelse i 10 år	Ubetinget frakendelse i 10 år
-------------------------------	-------------------------------	-------------------------------

* Den betingede frakendelse erstattes af et kørselsforbud, hvis forholdet begås inden for de første 3 år efter førerrettsbeholdelse af førerretten, jf. færdselslovens § 127.

3.1.2. Frakendelse som følge af narkokørsel

3.1.2.1. Efter færdselslovens § 54, stk. 1, 1. pkt., om den såkaldte nulgrænse for visse stoffer må et motordrevet køretøj ikke føres eller forsøges ført af nogen, hvis blod under eller efter kørslen indeholder bevidsthedspåvirkende stoffer, som efter regler fastsat af justitsministeren er klassificeret som farlige for færdselssikkerheden, og som ikke er indtaget i henhold til en lovlig recept. Det følger af færdselslovens § 54, stk. 1, 2. pkt., at 1. pkt. gælder tilsvarende for stoffer, som den pågældende har indtaget i henhold til en lovlig recept, hvis indtagelsen ikke er sket i overensstemmelse med recepten.

Et motordrevet køretøj må endvidere ikke føres eller forsøges ført af nogen, som på grund af sygdom, svækkelse, overanstrengelse, mangel på søvn, påvirkning af opstemmende eller bedøvende midler eller af lignende årsager befinder sig i en sådan tilstand, at han eller hun er ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde, jf. færdselslovens § 54, stk. 2.

3.1.2.2. Bestemmelsen i færdselslovens § 54, stk. 1, blev indsat ved lov nr. 524 af 6. juni 2007 om ændring af færdselsloven (Alkoholkoncentration i udåndingsluft, nulgrænse for euforiserende stoffer m.v.). Det hidtidige føreevnekriterium blev samtidig videreført som § 54, stk. 2. Der henvises nærmere til forarbejderne til lovændringen (lovforslag nr. L 180, folketingssamlingen 2006-07), pkt. 4.2.1 og 4.3.

Lovændringen tog i øvrigt sigte på at tilnærme sanktionerne for overtrædelse af færdselslovens § 54 til sanktionerne for spirituskørsel. Som begrundelse herfor er i lovbemærkningerne anført, at overtrædelser af færdselslovens § 54 kan være lige så farlige for færdselssikkerheden som spirituskørsel.

I forhold til frakendelse af førerretten var det hensigten med lovændringen, at sanktionerne for overtrædelse af færdselslovens § 54 skulle fastsættes efter retningslinjer svarende til sanktionsfastsættelsen i sager om spirituskørsel.

3.1.2.3. Ved lov nr. 184 af 8. marts 2011 om ændring af færdselsloven (Bødeforhøjelser, obligatorisk konfiskation af køretøjer ved kørsel uden førerret, skærpelse af sanktionerne for kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer m.v.) blev reglerne om frakendelse i forbindelse med kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom

mv. ændret. Det følger bl.a. af lovændringen, at overtrædelser af færdselslovens § 53 om spirituskørsel, nulgrænsen i § 54, stk. 1, og føreevnekriteriet i § 54, stk. 2, nu tillægges fuldstændig indbyrdes gentagelsesvirkning i overensstemmelse med de hidtidige retningslinjer for gentagelsesvirkning af domme for spirituskørsel. Som begrundelse herfor er det i lovbemærkningerne anført, at en sådan indbyrdes gentagelsesvirkning markerer, at overtrædelser af bestemmelserne om påvirkning af alkohol, stoffer og de øvrige tilstande, som er omfattet af føreevnekriteriet, indebærer ligeartede, alvorlige risici for færdselssikkerheden.

Med lovændringen fra 2011 er overtrædelse af nulgrænsen i færdselslovens § 54, stk. 1, sidestillet med spirituskørsel med en alkoholpromille på (mindst) 1,21 i relation til spørgsmålet om førerretsfrakendelse, således at frakendelsen i almindelighed vil skulle ske ubetinget.

3.1.2.4. Det følger herefter af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 2, at førerretten skal frakendes ubetinget, hvis føreren har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 54, stk. 1, 1. pkt. (nulgrænsen), eller under skærpende omstændigheder har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 54, stk. 2 (føreevnekriteriet). Det fremgår af bemærkningerne til ovennævnte lovændring i 2007, at det i relation til føreevnekriteriet vil være nærliggende at anse betingelsen for ubetinget frakendelse (skærpende omstændigheder) som nævnt i færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 2, for opfyldt, hvis den pågældende ved den kliniske lægeundersøgelse er blevet fundet påvirket i let grad eller derover.

Endvidere følger det af færdselslovens § 125, stk. 1, nr. 9, at førerretten skal frakendes betinget, hvis føreren har gjort sig skyldig i en overtrædelse af § 54, stk. 1, 2. pkt. (receptoverskridelser), eller en overtrædelse af § 54, stk. 2 (føreevnekriteriet), der ikke er sket under skærpende omstændigheder.

Den ubetingede frakendelse skal ifølge færdselslovens § 128, stk. 2, ske for et tidsrum af mindst 3 år. Bestemmelsen finder ifølge bemærkningerne til lovændringen fra 2011 også anvendelse, hvor den ubetingede frakendelse er en følge af samtidig pådømmelse af flere spirituskørsler og/eller overtrædelser af § 54, stk. 1 eller 2, som i sig selv alene ville medføre en betinget frakendelse, herunder flere forhold begået under samme kørselsforløb. Det samme er tilfældet, hvor føreren har gjort sig skyldig i spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, som i sig selv alene ville medføre en betinget frakendelse, men hvor den pågældende tidligere har fået en betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten eller et kørsels-

forbud for et lignende forhold og derfor nu skal frakendes førerretten ubetinget, jf. § 126, stk. 1, nr. 8-10.

3.1.2.5. På baggrund af de nævnte forarbejder til lovændringerne fra 2007 og 2011 gælder følgende retningslinjer for frakendelse som følge af narkokørsel:

Overtrædelse af § 54, stk. 1, 1. pkt. (nulgrænsen)	Frakendelse (svarende til spirituskørsel med en promille på 1,21)
1. gang	Ubetinget frakendelse i 3 år
2. gang	Ubetinget frakendelse i 5 år
3. gang	Ubetinget frakendelse i 10 år
4. gang eller senere tilfælde	Ubetinget frakendelse i 10 år

Overtrædelse af § 54, stk. 1, 2. pkt. (receptoverskridelser)	Frakendelse (svarende til spirituskørsel med en promille på 0,51)
1. gang	Betinget frakendelse
2. gang	Ubetinget frakendelse i 3 år
3. gang	Ubetinget frakendelse i 5 år
4. gang eller senere tilfælde	Ubetinget frakendelse i 10 år

Overtrædelse af § 54, stk. 2 (føreevnekræfter)	Uden skærpnde omstændigheder	Med skærpnde omstændigheder
1. gang	Betinget frakendelse*	Ubetinget frakendelse i 3 år
2. gang	Ubetinget frakendelse i 3 år	Ubetinget frakendelse i 5 år
3. gang	Ubetinget frakendelse i 5 år	Ubetinget frakendelse i 10 år
4. gang eller senere tilfælde	Ubetinget frakendelse i 10 år	Ubetinget frakendelse i 10 år

* Den betingede frakendelse erstattes af et kørselsforbud, hvis forholdet begås inden for de første 3 år efter førerrettsforbud af førerretten, jf. færdselslovens § 127.

3.1.3. Generhvervelse af førerretten

3.1.3.1. Det er en betingelse for generhvervelse af førerretten efter udløbet af tiden for en ubetinget frakendelse, at den pågældende har bestået en kontrollerende køreprøve, jf. færdselslovens § 60, stk. 2, 1. pkt. Køreprøven kan aflægges før frakendelsestidens udløb. Dog kan den praktiske prøve tidligst aflægges en måned før frakendelsestidens udløb, jf. § 60, stk. 2, 3. og 4. pkt. Der betales et gebyr på 890 kr. for en kontrollerende køreprøve. Hertil kommer normalt udgifter til et mindre antal køretimer som forberedelse til den kontrollerende køreprøve og leje af en skolevogn til afvikling af køreprøven.

Har førerretten været frakendt ubetinget som følge af spirituskørsel, er det i dag endvidere et krav for generhvervelse af førerretten efter frakendelsestidens udløb, at den pågældende har gennemført et kursus i alkohol og trafik (A/T-kursus), jf. færdselslovens § 60, stk. 2, 2. pkt. Et sådant kursus kan tidligst påbegyndes 3 måneder før frakendelsestidens udløb og består af 4 lektioner af 2½ times varighed fordelt over mindst 4 uger, jf. kørekortbekendtgørelsens (bekendtgørelse nr. 12 af 10. januar 2013 med senere ændringer) § 55, stk. 3. Det koster 2.500 kr. at deltage i et A/T-kursus, jf. ovenfor under pkt. 3.1.1.1.

3.2. Justitsministeriets overvejelser

3.2.1. Der er i dag krav om gennemførelse af et kursus i alkohol og trafik (A/T-kursus) for generhvervelse efter en ubetinget frakendelse som følge af spirituskørsel, jf. ovenfor under pkt. 3.1.1.

Justitsministeriet finder, at overtrædelser af bestemmelserne om påvirkning af alkohol, stoffer og de øvrige tilstande, som er omfattet af føreevnekriteriet, indebærer ligeartede, alvorlige risici for færdselssikkerheden. Justitsministeriet finder det derfor væsentligt, at der gennem et kursusforløb er mulighed for at bearbejde holdningen hos alle personer, der har fået frakendt førerretten på grund af kørsel i påvirket tilstand, dvs. f.eks. personer, som er kørt i narkopåvirket tilstand.

3.2.2. Det foreslås på den baggrund som led i en ny strategi mod spiritus- og narkobilisme, at generhvervelse efter narkokørsel mv., jf. § 54, stk. 1-2, fremover også skal betinges af gennemførelse af et særligt kursus. Hvis lovforslaget vedtages, vil det eksisterende A/T-kursus blive ændret til et A/N/T-kursus (Alkohol, Narko og Trafik), således at kurset vil rette sig mod både sprit- og narkobilister.

Kravet om et sådant kursus vil i givet fald også gælde ved betinget frakendelse som følge af en overtrædelse af § 54, stk. 1, 2. pkt. (receptoverskrifter), eller overtrædelse af § 54, stk. 2 (føreevnekriteriet), der ikke er sket under skærpende omstændigheder.

Kravet om A/N/T-kursus vil således med lovforslaget komme til at gælde for alle personer, der har fået frakendt førerretten betinget eller ubetinget som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2. Det samme gælder for personer, der har fået pålagt et kørselsforbud for tilsvarende forhold.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 4-10 og nr. 18 (forslag til ændring af færdselslovens § 60, § 60 a, og § 127).

3.2.3. Hvis lovforslaget vedtages, vil Justitsministeriet i samarbejde med Rigspolitiet fastlægge det nærmere indhold og omfang af A/N/T-kurset. Reglerne herom vil blive fastsat administrativt, jf. færdselslovens § 60, stk. 4.

Justitsministeriet forventer i den forbindelse, at der vil være anledning til at udvide kurset med yderligere én lektion a 2½ times varighed (kurset består i dag af 4 lektioner a 2½ times varighed, jf. ovenfor under pkt. 3.1.1.).

4. Øget adgang til konfiskation

4.1. Gældende ret

4.1.1. Konfiskation efter færdselsloven og straffeloven

4.1.1.1. Det følger af færdselslovens § 133 a, stk. 1, at der ved grove overtrædelser af færdselsloven, eller hvor føreren flere gange har gjort sig skyldig i overtrædelse af færdselsloven, kan ske konfiskation af det ved overtrædelsen anvendte motordrevne køretøj, hvortil der kræves kørekort, hvis det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af færdselsloven. Under tilsvarende betingelser kan der ske konfiskation af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, der ejes af den person, der har foretaget overtrædelsen, selv om køretøjet ikke er anvendt ved overtrædelsen.

Herudover indeholder færdselslovens § 133 a, stk. 2-7, en række bestemmelser om obligatorisk konfiskation, dvs. tilfælde, hvor konfiskation *skal* ske.

Efter bestemmelserne skal der således ske konfiskation i en række tilfælde, hvor ejeren af køretøjet tidligere har kørt spiritus- eller narkokørsel, har ført køretøjet på særligt hensynsløs måde eller med høj hastighed eller har overtrådt straffelovens § 253, stk. 1, jf. stk. 2, (om bl.a. undladelse af at hjælpe nogen, der er i øjensynlig livsfare) eller bestemmelser i færdselsloven om konstruktive indgreb i køretøjet. Endvidere skal der ske konfiskation i en række tilfælde, hvor ejeren af køretøjet tidligere har kørt uden kørekort eller i frakendelsestiden.

Efter færdselslovens § 133 a, stk. 8, skal konfiskation efter stk. 2-7 ske, selv om køretøjet ikke er anvendt ved den aktuelle overtrædelse.

Færdselslovens § 133 a, stk. 9, fastslår, at bestemmelserne i stk. 2-7 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Det følger af færdselslovens § 133, stk. 1, at straffelovens almindelige regler om konfiskation gælder ved siden af færdselslovens § 133 a.

4.1.1.2. Straffelovens regler om konfiskation fremgår af §§ 75-77 a. Straffelovens § 75 indeholder de almindelige betingelser for konfiskation, og § 76 regulerer, hos hvem konfiskation i medfør af § 75 kan foretages. § 76 a giver mulighed for konfiskation, uden at anklagemyndigheden kan bevise en forbindelse mellem en konkret forbrydelse og det konfiskerede, også hos andre end den skyldige. § 77 regulerer forholdet mellem konfiskations- og erstatningskrav, og § 77 a regulerer adgangen til konfiskation i rent forebyggende (politimæssigt) øjemed.

Efter straffelovens § 76, stk. 2, kan konfiskation kun ske hos den, der er ansvarlig for lovovertrædelsen, og hos den, på hvis vegne den pågældende har handlet. Det følger heraf, at konfiskation af et motorkøretøj i medfør af færdselslovens § 133 a ikke kan ske, hvis den pågældende ikke selv ejer køretøjet.

Der kan dog i medfør af straffelovens § 77 a ske konfiskation af et køretøj, der ejes af eksempelvis en samlever, når det på grund af ganske særlige omstændigheder må befrygtes, at køretøjet på ny vil blive brugt ved en strafbar handling, jf. Østre Landsrets kendelse af 26. december 1993, refereret i Anklagemyndighedens Årsberetning 1993, s. 91 f.

4.1.1.3. Reglerne i retsplejelovens kapitel 74 om beslaglæggelse af genstande mv. med henblik på konfiskation gælder også med hensyn til motorkøretøjer, der kan konfiskeres efter færdselslovens § 133 a. I praksis benyttes beslaglæggelse inden straffesagens afgørelse for at undgå, at den pågældende på ny begår overtrædelser af færdselsloven eller søger at afværge konfiskation ved at sælge køretøjet.

4.1.2. Fakultativ konfiskation efter færdselsloven

4.1.2.1. Bestemmelsen i færdselslovens § 133 a, stk. 1, om fakultativ konfiskation blev i sin oprindelige form indsat i færdselsloven ved lov nr. 278 af 8. maj 1991 om ændring af færdselsloven (Generhvervelse af førerretten og konfiskation af motorkøretøjer). De tilfælde, som bestemmelsen tog sigte på, var principielt allerede omfattet af straffelovens almindelige regler om konfiskation, men konfiskation af et motorkøretøj, der havde været anvendt ved overtrædelse af færdselsloven – herunder spirituskørsel – skete i praksis kun helt undtagelsesvis. Formålet med at indsætte en særlig konfiskationsbestemmelse i færdselsloven var således at skabe mulighed for en ændring af retspraksis på dette område, således at domstolene ville anvende konfiskation af motorkøretøjer i videre omfang end hidtil.

Ifølge bemærkningerne til det pågældende lovforslag (L 51, folketingsåret 1990/91 (2. samling), pkt. 3.2) var det navnlig hensigten, at konfiskation skulle ske ved grove eller gentagne tilfælde af spirituskørsel, herunder også enkeltstående tilfælde, hvor forholdet var udtryk for en særlig hensynsløs tilsidesættelse af færdselssikkerheden, ved gentagne kørsler i frakendelsestiden og gentagne kørsler uden at have erhvervet førerret.

Ifølge bestemmelsens dagældende ordlyd kunne kun motorkøretøjer konfiskeres. Konfiskationsadgangen rettede sig således kun mod biler og motorcykler, men eksempelvis ikke mod traktorer og knallerter.

4.1.2.2. Ved lov nr. 363 af 24. maj 2005 om ændring af færdselsloven (Sanktionsfastsættelse i sager om spirituskørsel m.v.) blev anvendelsesområdet for konfiskation efter færdselsloven udvidet således, at konfiskationsadgangen i § 133 a, stk. 1, nu omfatter alle motordrevne køretøjer, hvortil der kræves kørekort. Samtidig blev den dagældende betingelse om, at der skulle være tale om særligt grove eller gentagne færdselslovsovertrædelser, lempet således, at der nu kan ske konfiskation, hvis blot overtrædelserne har været grove eller gentagne, ligesom den hidtidige bestemmelse om, at konfiskation ikke måtte være urimelig, udgik som overflødig.

I bemærkningerne til det pågældende lovforslag (lovforslag nr. L 7, folketingsåret 2004/05 (2. samling), pkt. 9.1.3) blev det tilkendegivet, at der med lovændringen tilsigtedes en udvidet brug af konfiskation i forbindelse med grove færdselslovsovertrædelser, hvad enten der var tale om spirituskørsel, kørsel i frakendelsestiden, særlig hensynsløs kørsel eller andre grove overtrædelser. Ved lovændringen indsattes endelig som § 133 a, stk. 1, 2. pkt., bestemmelsen om, at konfiskationsadgangen efter § 133 a, stk. 1, også omfatter motordrevne køretøjer, hvortil der kræves kørekort, der ejes af den person, der har foretaget overtrædelser, selv om køretøjet ikke er anvendt ved overtrædelser.

For så vidt angår gentagelsesbegrebet i færdselslovens § 133 a, stk. 1, har Vestre Landsret ved dom af 28. januar 2005 (gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen, 2005, side 1412) fastslået, at udtrykket »gentagne overtrædelser« i dagældende § 133 a, stk. 1, må fortolkes i overensstemmelse med strafferettens sædvanlige gentagelsesbegreb, hvorefter det er en forudsætning for gentagelsesvirkning, at gerningsmanden er fundet skyldig, før vedkommende begik det forhold, der nu er til pådømmelse.

4.1.2.3. Ved lov nr. 716 af 25. juni 2010 om ændring af færdselsloven og straffeloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel, indførelse af alkolåsordning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse m.v.) fik bestemmelsen i færdselslovens § 133 a, stk. 1, sin nuværende affattelse. Med ændringen er det fastslået, at bestemmelsens gentagelsesbegreb afviger fra det sædvanlige gentagelsesbegreb i straffelovens § 84, stk. 1. Ændringen indebar således, at fakultativ konfiskation – hvis en sådan i øvrigt må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser – kan ske på baggrund af overtrædelsernes antal, når flere overtrædelser er til samtidig pådømmelse, uanset at føreren ikke er tidligere straffet.

4.1.3. Obligatorisk konfiskation efter færdselsloven som følge af spiritus- og narkokørsel mv.

4.1.3.1. Bestemmelsen i færdselslovens § 133 a, stk. 2, om obligatorisk konfiskation blev indsat i sin oprindelige form ved lov nr. 363 af 24. maj 2005 om ændring af færdselsloven (Sanktionsfastsættelse i sager om spirituskørsel m.v.). Ved lovændringen blev konfiskation som udgangspunkt gjort obligatorisk i tilfælde, hvor ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 1,20, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, og den pågældende to gange tidligere inden for de seneste 3 år, før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 1,20, der har medført ubetinget frakendelse af førerretten.

Ved lov nr. 524 af 6. juni 2007 (Alkoholkoncentration i udåndingsluft, nulgrænse for euforiserende stoffer m.v.) blev formuleringen af bestemmelsen i § 133 a, stk. 2, ændret. Lovændringen indebar for det første, at området for obligatorisk konfiskation blev udvidet til også at omfatte overtrædelser under skærpende omstændigheder af det såkaldte føreevnekriterium i § 54, stk. 2, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten. For det andet indebar lovændringen, at spirituskørsel konstateret ved måling af alkoholkoncentrationen i udåndingsluften også vil kunne danne grundlag for obligatorisk konfiskation, forudsat at betingelserne i øvrigt var opfyldt.

Ved lov nr. 716 af 25. juni 2010 om ændring af færdselsloven og straffeloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel, indførelse af alkoholordning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse m.v.) fik § 133 a, stk. 2, sin nuværende formulering.

Konfiskation er herefter en obligatorisk følge i alle tilfælde, hvor en fører inden for 3 år har begået tre overtrædelser, som hver især begrunder en ubetinget frakendelse af førerretten efter reglerne i færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1-6, 11 eller 12. Det fremgår af bemærkninger til lovforslaget (L 179, folketingsåret 2009/10), at det forudsættes, at tre forhold omfattet af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1-6, 11 eller 12, begået inden for 3 år skal medføre obligatorisk konfiskation, uanset om forholdene er til samtidig pådømmelse, eller om der foreligger mellemliggende afgørelser. Bestemmelsens gentagelsesbegreb skal således ikke – som også fastslået i forbindelse med den samtidige ændring af § 133 a, stk. 1 – forstås på samme måde som strafferettens sædvanlige gentagelsesbegreb.

4.1.3.2. Lovændringen i 2010 indebar endvidere en yderligere skærpelse af ordningen om obligatorisk konfiskation af køretøjer i forbindelse med spirituskørsel og kørsel under påvirkning af euforiserende stoffer mv.

Efter den nugældende § 133 a, stk. 3, skal der således nu også ske obligatorisk konfiskation i tilfælde, hvor ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spirituskørsel omfattet af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, eller kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom mv. omfattet af § 126, stk. 1, nr. 2, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, og den pågældende på gerningstidspunktet allerede var frakendt førerretten ubetinget efter § 126, stk. 1, nr. 1 eller 2, for et forhold begået inden for de seneste 3 år regnet fra det nye gerningstidspunkt. Det er i den forbindelse underordnet, om der er tale om to tilfælde af spirituskørsel, to overtrædelser under skærpende omstændigheder af føreevnekriteriet eller en af hver af de pågældende overtrædelser, idet overtrædelserne har indbyrdes gentagelsesvirkning.

Da det er en forudsætning for obligatorisk konfiskation efter færdselslovens § 133 a, stk. 3, at det første forhold har givet anledning til en afgørelse om ubetinget frakendelse, inden det andet forhold begås, kan to forhold til samtidig pådømmelse ikke i sig selv give anledning til obligatorisk konfiskation efter bestemmelsen.

4.1.3.3. Ved lov nr. 184 af 8. marts 2011 om ændring af færdselsloven (Bødeforhøjelser, obligatorisk konfiskation af køretøjer ved kørsel uden førerret, skærpelse af sanktionerne for kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer m.v.) blev færdselslovens ordning om obligatorisk konfiskation udvidet således, at de overtrædelser, som kan danne grundlag for obligatorisk konfiskation efter færdselslovens § 133 a, stk. 2, fremover også skal omfatte kørsel uden kørekort (overtrædelse af færdselslovens § 56, stk. 1, 1. pkt., § 62, stk. 1, og § 63 a, stk. 1) og kørsel i frakendelsestiden (overtrædelse af færdselslovens § 117 a).

4.1.3.4. Reglerne om obligatorisk konfiskation af lille knallert som følge af spiritus- og narkokørsel svarer til, hvad der i medfør af § 133 a gælder for andre køretøjer, f.eks. bil, motorcykel og stor knallert. Der gælder dog i færdselslovens § 133 a, stk. 6, den forskel i forhold til § 133 a, stk. 3, at forholdene skal være begået inden for en 2-årig periode i stedet for en 3-årig periode som følge af, at frakendelsestiden ved lille knallert som udgangspunkt i førstegangstilfælde altid er 2 år.

Det bemærkes i øvrigt, at der efter domstolenes konkrete vurdering fortsat kan ske konfiskation efter færdselslovens § 133 a, stk. 1, selv om betingelserne for obligatorisk konfiskation ikke er opfyldt.

4.2. Rigspolitiets anbefaling

Rigspolitiet har oplyst, at den eksisterende adgang til obligatorisk konfiskation i forbindelse med spirituskørsel har vist sig at være et meget brugbart værktøj. Rigspolitiet har i den forbindelse peget på, at ordningen med fordel kunne udvides yderligere, således at den præventive effekt vil ramme en større del af spiritusbilisterne.

Rigspolitiet har derfor foreslået, at der skabes en øget adgang til at konfiskere køretøjet, hvis der er tale om spirituskørsel i gentagelsestilfælde, eller hvis der er tale om grov spirituskørsel i førstegangstilfælde.

Rigspolitiet har nærmere foreslået, at konfiskationsadgangen i gentagelsestilfælde udvides, således at der uanset promillens størrelse sker konfiskation, hvis den pågældende inden for de sidste 3 år er dømt for spirituskørsel (uanset promillen), eller at der ved en promille på mindst 1,20 sker konfiskation, hvis den pågældende er frakendt førerretten ubetinget for lignende forhold inden for de seneste 5 år.

4.3. Justitsministeriets overvejelser

4.3.1. Det er Justitsministeriets opfattelse, at spiritus- og narkokørsel i endnu højere grad end i dag bør medføre konfiskation som en effektiv og konsekvent reaktion over for disse alvorlige færdselslovsovertrædelser. En udvidet brug af obligatorisk konfiskation vil – i sammenhæng med en tilsvarende udvidet adgang til beslaglæggelse som konsekvens heraf – kunne medvirke til at undgå, at de pågældende på ny begår overtrædelser af færdselsloven. Justitsministeriet foreslår derfor at udvide brugen af obligatorisk konfiskation i tilfælde af spiritus- og narkokørsel.

Justitsministeriet finder i den forbindelse, at spirituskørsel med en alkoholpromille over 2,00 udgør en så grov overtrædelse af færdselsloven, at spirituskørsel med en alkoholpromille over 2,00 i sig selv (betragtet som førstegangstilfælde) skal medføre obligatorisk konfiskation.

Med lovforslaget foreslås således indsat en ny bestemmelse i færdselslovens § 133 a (som nyt stk. 2), hvorefter konfiskation skal ske, hvis ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen over 2,00 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen over 1,00 mg pr. liter luft.

Den foreslåede bestemmelse forudsættes at finde anvendelse ved siden af muligheden for fakultativ konfiskation efter færdselslovens § 133 a, stk. 1, som kan finde anvendelse, uanset at der ikke er tale om gentagelse eller flere overtrædelser til samtidig pådømmelse.

Den foreslåede bestemmelse vil efter sin ordlyd også finde anvendelse i forhold til konfiskation af lille knallert, jf. udtrykket ”køretøjet”.

Justitsministeriet finder, at den gældende bestemmelse i færdselslovens § 133 a, stk. 8 (om obligatorisk konfiskation af et køretøj, selv om køretøjet ikke er anvendt ved den aktuelle overtrædelse), også bør finde anvendelse ved obligatorisk konfiskation efter den foreslåede nye bestemmelse.

Efter Justitsministeriets opfattelse er det således ud fra et præventivt synspunkt uhensigtsmæssigt, hvis personer, der gør sig skyldige i de groveste tilfælde af spirituskørsel, kan beholde deres køretøj og derved bevare muligheden for at fortsætte denne adfærd i deres eget køretøj, blot fordi de har anvendt et andet køretøj ved den aktuelle overtrædelse. Det bemærkes i den forbindelse, at der allerede i dag ved grove førstegangsovertrædelser af færdselsloven er mulighed for (fakultativ) konfiskation efter § 133 a, stk. 1, uanset at det pågældende køretøj ikke er anvendt ved overtrædelser.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 19 (forslag til færdselslovens § 133 a, stk. 2), og bemærkningerne hertil.

4.3.2. Med lovforslaget foreslås det endvidere at udvide den gældende bestemmelse i § 133 a, stk. 3 (der bliver stk. 4), hvorefter der i dag skal ske obligatorisk konfiskation, hvis ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører (ubetinget) frakendelse af førerretten efter færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1 (om spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen over 1,20 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen over 0,60 mg pr. liter luft), eller færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 2 (om kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom mv., jf. § 54, stk. 1, 1. pkt., og § 54, stk. 2), og den pågældendes førerret på gerningstidspunktet (fortsat) var frakendt *ubetinget* for en sådan spiritus- eller narkokørsel begået inden for de seneste 3 år før det nye forhold.

Det foreslås således nærmere, at det som betingelser for obligatorisk konfiskation, når ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spiritus- eller narkokørsel mv., fremover er tilstrækkeligt, at den pågældende tidligere inden for de seneste 3 år, før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, der har medført *betin-*

get frakendelse af førerretten efter § 125, stk. 1, nr. 8 eller 9, eller § 126, stk. 2.

Det vil efter forslaget være en forudsætning for obligatorisk konfiskation efter den foreslåede bestemmelse, at det første forhold har givet anledning til en afgørelse om betinget frakendelse, inden det andet forhold begås. To forhold til samtidig pådømmelse vil derfor ikke i sig selv kunne give anledning til obligatorisk konfiskation efter den foreslåede bestemmelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 21 (forslag til færdselslovens § 133 a, stk. 4), og bemærkningerne hertil.

4.3.3. Det foreslås derudover med lovforslaget at skærpe gentagelsesvirkningen af afgørelser, der har ført til *ubetinget* frakendelse efter færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1 (om spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen over 1,20 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen over 0,60 mg pr. liter luft), eller færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 2 (om kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom mv., jf. § 54, stk. 1, 1. pkt., og § 54, stk. 2).

Efter den gældende bestemmelse i § 133 a, stk. 3, skal der som anført ovenfor i dag ske obligatorisk konfiskation, hvis den pågældendes førerret på gerningstidspunktet (fortsat) var frakendt ubetinget for en sådan spiritus- eller narkokørsel mv. begået inden for de *seneste 3 år* før det nye forhold.

Med lovforslaget foreslås det at indsætte en bestemmelse (som ny § 133 a, stk. 5), hvorefter der i de nævnte tilfælde af spiritus- eller narkokørsel mv. skal ske konfiskation, hvis den pågældende tidligere inden for de *seneste 5 år*, før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i spiritus- eller narkokørsel mv., der har medført ubetinget frakendelse (uanset om frakendelsesperioden er udløbet, da det nye forhold begås).

Det vil efter forslaget være underordnet, om der er tale om to tilfælde af spirituskørsel, to tilfælde af narkokørsel eller en af hver af de pågældende overtrædelser, idet overtrædelserne fortsat vil have indbyrdes gentagelsesvirkning.

Med formuleringen af den foreslåede bestemmelse er det i lighed med den gældende bestemmelse i § 133 a, stk. 3, en forudsætning for obligatorisk konfiskation, at det første forhold har givet anledning til en afgørelse om ubetinget frakendelse, inden det andet forhold begås. To forhold til samti-

dig pådømmelse vil derfor ikke i sig selv kunne give anledning til obligatorisk konfiskation efter den foreslåede bestemmelse. Bestemmelsen i § 133 a, stk. 1, om fakultativ konfiskation vil derimod efter omstændighederne kunne finde anvendelse på sådanne tilfælde.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 22 (forslag til færdselslovens § 133, stk. 5), og bemærkningerne hertil.

4.3.4. Da reglerne om obligatorisk konfiskation af lille knallert efter Justitsministeriets opfattelse så vidt muligt fortsat bør svare til, hvad der i medfør af § 133 a gælder for andre køretøjer, f.eks. bil, motorcykel og stor knallert, foreslås den foreslåede udvidede brug af obligatorisk konfiskation som følge af spiritus- og narkokørsel mv. også at skulle finde anvendelse i forhold til lille knallert.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 25 og 26, (forslag til færdselslovens § 133 a, stk. 8 og 9), og bemærkningerne hertil.

5. Inddragelse af kørekort i forbindelse med kørsel i påvirket tilstand

5.1. Gældende ret

Det følger af færdselslovens § 130, stk. 1, at politiet midlertidigt kan inddrage førerretten, hvis politiet skønner, at betingelserne for ubetinget frakendelse af førerretten eller retten til at føre lille knallert foreligger. De nærmere regler om politiets inddragelse, herunder om foreløbig inddragelse mod udstedelse af midlertidigt kørekort, er fastsat i kørekortbekendtgørelsen og kørekortcirkulæret.

Af kørekortbekendtgørelsens § 100 fremgår det nærmere, at hvis politiet skønner, at betingelserne for ubetinget frakendelse foreligger, skal politiet midlertidigt inddrage kørekortet i visse tilfælde af spirituskørsel og overtrædelse af færdselslovens § 54. Det drejer sig nærmere om ved beslutning om sigtelse for spirituskørsel med en promille over 1,20 eller spirituskørsel ikke over 1,20, hvor den pågældende tidligere er sigtet eller dømt for spirituskørsel eller overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1 eller 2. Endelig skal der ske midlertidig inddragelse ved beslutning om sigtelse for overtrædelse af § 54, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, under skærpende omstændigheder.

Det følger nærmere af kørekortbekendtgørelsen, at hvis en ubetinget frakendelse ikke er utvivlsom, skal der samtidig med inddragelsen udstedes et midlertidigt kørekort, jf. § 100, stk. 3. I kørekortcirkulæret er det fastsat, at den endelige afgørelse af spørgsmålet om midlertidig inddragelse træffes

snarest muligt efter modtagelsen af Retskemisk Afdelings erklæring om alkoholkoncentrationen.

Efter færdselslovens § 130, stk. 2 kan den, hvis førerret er midlertidigt inddraget, forlange inddragelsen prøvet af retten, som ved kendelse træffer afgørelse om inddragelsen. Det tidsrum, hvori førerretten har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden, jf. stk. 3.

Det følger af politilovens § 5, stk. 2, nr. 3, at politiet kan fratage personer genstande med henblik på at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed. Videre fremgår det af lovens § 11, stk. 3, at politiet med samme formål kan fratage berusede personer berusende eller bedøvende midler eller andre genstande.

5.2. Rigspolitiets anbefaling

Rigspolitiet har peget på, at der er eksempler på, at politiet som led i politiets almindelige ordenshåndhævelse har frataget spirituspåvirkede personer deres kørekort på baggrund af en vurdering af, at dette har være nødvendigt med henblik på at forhindre, at de vedkommende (på ny) gør sig skyldige i spirituskørsel.

Rigspolitiet har endvidere peget på, at det fremgår af en rapport fra DRUID (Driving under the influence og alcohol, drugs and medicine) fra august 2012, der med støtte fra EU Kommissionen er udarbejdet i samarbejde mellem 38 europæiske universiteter, at inddragelse af kørekortet er en effektivt afskrækkende faktor, hvis det sker med det samme.

Rigspolitiet har på den baggrund anbefalet, at der skabes udtrykkelig hjemmel for politiet til på stedet at kunne fratage kørekortet i en kortere periode (op til 2 uger) bl.a. i tilfælde, hvor politiet vurderer, at der er en risiko for, at spiritusbilisten igen vil køre spirituskørsel umiddelbart eller kort tid efter løsladelsen.

5.3. Justitsministeriets overvejelser

5.3.1. Det er Justitsministeriets opfattelse, at en fratagelse af kørekortet på stedet kan medvirke til at afværge risikoen for, at en person efter endt prøveudtagning efter færdselslovens § 55, stk. 2, og typisk løsladelse i forlængelse heraf, kort tid efter (på ny) gør sig skyldig i spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2. Det kunne f.eks. være for at forhindre, at den pågældende umiddelbart efter løsladelsen går ud til sin bil og kører videre. Ved fratagelsen markeres det tydeligt og tjener til påmindelse og

advarsel om over for den pågældende, at det i tiden umiddelbart herefter er forbundet med en betydelig risiko at føre et motordrevet køretøj.

Justitsministeriet finder på den baggrund, at der som anbefalet af Rigspolitiet bør skabes udtrykkelig hjemmel for politiet til at fratage en person dennes kørekort med henblik på at forhindre, at en spiritusbilist umiddelbart efter sin løsladelse (som typisk sker efter en blodprøveudtagning) kører spirituskørsel igen. Justitsministeriet finder i den forbindelse, at en sådan hjemmel også bør gælde i forbindelse med kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer mv.

I lighed med politilovens regler om politiets mulighed for at fratage (berusede) personer genstande med henblik på at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed finder Justitsministeriet nærmere, at der bør indsættes en bestemmelse i færdselsloven, hvorefter politiet kan fratage en person dennes kørekort med henblik på at afværge risikoen for, at en person (på ny) gør sig skyldig i kørsel i påvirket tilstand, hvis der er grund til at antage, at vedkommende har overtrådt § 53 eller § 54, stk. 1 eller 2.

Den foreslåede hjemmel vil således gælde som supplement til politiets øvrige adgang til indgreb, der sker som led i politiets almindelige ordenshåndhævelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1 (forslag til færdselslovens § 55, stk. 3).

5.3.2. Det forudsættes med den foreslåede bestemmelse, at kørekortet som udgangspunkt skal tilbageleveres, når den risiko, der begrundede fratagelsen, ikke længere er til stede. Det forudsættes i den forbindelse, at det vil være op til den pågældende selv at rette personlig henvendelse på den relevante politistation med henblik på tilbagelevering af kørekortet.

Det vil efter lovforslaget være overladt til politiets vurdering, om den pågældende umiddelbart kan antages at ville være i stand til igen at føre motordrevet kørekort, hvortil der kræves kørekort. Justitsministeriet har således ikke fundet anledning til nærmere at regulere fratagelsens tidsmæssige omfang. Det bemærkes i den forbindelse, at der vil kunne være stor forskel på, hvornår en person igen vil være i stand til lovligt at føre et motordrevet køretøj. Det vil bl.a. nærmere afhænge af, om der har været tale om indtagelse af alkohol eller narkotiske stoffer, idet narkotiske stoffer erfaringsmæssigt kan spores i kroppen væsentlig længere tid efter indtagelsen end alkohol.

5.3.3. Med den foreslåede bestemmelse er der alene tale om en fysisk fratagelse af en persons *kørekort*. Bestemmelsen adskiller sig derfor fra færdselslovens § 130, som omhandler inddragelse af selve *førerretten*.

Hvis den person, der har fået frataget sit kørekort, alligevel fører et motor-drevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, vil retsvirkningen (isoleret betragtet) være, at den pågældende gør sig skyldig i ikke at have kørekortet hos sig under kørslen, jf. færdselslovens § 56, stk. 1, 2. pkt.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke har betydning for politiets adgang til midlertidig inddragelse af førerretten eller retten til at føre lille knallert efter færdselslovens § 130. Politiet vil derfor fortsat kunne inddrage førerretten eller retten til at føre lille knallert midlertidigt, hvis politiet skønner, at betingelserne for ubetinget frakendelse af førerretten eller retten til at føre lille knallert foreligger. Det skal i den forbindelse i givet fald fastsættes nærmere i kørekortbekendtgørelsen, at udstedelse af et midlertidigt kørekort først kan ske, når betingelserne for fratagelse af kørekortet ikke længere er til stede.

Det tidsrum, hvori kørekortet har været frataget den pågældende, skal ikke fradrages i en eventuel senere fastsat frakendelsestid som følge af det forhold, der indledningsvis gav grundlag for fratagelsen.

5.3.4. Som følge af, at fratagelsen af kørekortet efter den foreslåede bestemmelse vil ske som led i politiets almindelige ordenshåndhævelse, vil en fratagelse, der sker efter den foreslåede bestemmelse, ikke have karakter af et straffeprocessuelt skridt, som er sket i efterforskningsmæssigt øjemed. Dette gælder, selv om at fratagelsen sker på baggrund af et strafferetligt mistankegrundlag. En klage over politiets fratagelse af kørekort vil derfor i første omgang skulle indgives til politidirektøren i den pågældende politikreds som en klage over politiets dispositioner uden for strafferetsplejen. Justitsministeriet har således ikke fundet anledning til at indsætte en særskilt bestemmelse om domstolsprøvelse af fratagelse af kørekortet i lighed med færdselslovens § 130, stk. 2.

5.3.5. Med forslaget lægges der op til, at justitsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om politiets fratagelse af kørekortet, herunder om politiets mulighed for at kræve, at en person afgiver udåndings-, snyt- eller svedprøve eller lader sine øjne besigtige forinden tilbagelevering af kørekortet. Det bemærkes i den forbindelse, at hjemmelen i færdselslovens § 55, stk. 1, ikke umiddelbart kan finde anvendelse, da den omhandler en fører af et køretøj (dvs. en person, der standses under kørsel).

5.3.6. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 2 (forslag til færdselslovens § 55, stk. 4).

6. Øvrig indsats mod kørsel i påvirket tilstand

6.1. En forstærket kontrolindsats

Som det fremgår af regeringens færdselssikkerhedspakke fra august måned 2012, vil politiet fremover gennemføre flere udvidede rutinekontroller på eksempelvis motorveje, hvor et større antal bilister tages ind til rutinekontrol for bl.a. påvirkning af spiritus og narkotika mv. De udvidede rutinekontroller forventes at få en præventiv effekt ikke mindst på spirituskørsel, som finder sted uden for de traditionelle risikogrupper. Resultaterne fra kontrollerne i 2013 vil danne grundlag for en mere analysebaseret indsats fremover.

For så vidt angår de kendte risikogrupper fremgår det af en rapport ”Karakteristik af spiritusbilisten” fra 2007 fra Danmarks TransportForskning, at den karakteristiske spiritusbilist er en mand, der er enlig, typisk har folkeskolens grunduddannelse eller en faglært håndværksmæssig uddannelse som højeste uddannelse og ofte er uden arbejde. Det fremgår endvidere af rapporten, at 25 pct. af spiritusbilisterne havde drukket på arbejdet, inden de blev standset af politiet, og at der er flest spiritusuheld i weekenden mellem kl. 22 og 06. Det fremgår tillige, at 30 pct. af de personer, der standses for spirituskørsel, ikke har gyldigt kørekort eller er frakendt kørekortet.

Der er ca. 7.600 personer, der inden for de sidste fem år har recidiveret efter en afgørelse for spiritus-/promillekørsel eller kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer. Hertil kommer ca. 12.000 personer, der af andre årsager end spirituskørsel mv. er frakendt kørekortet, eller som aldrig har generhvervet kørekortet. Tallene dækker alene over de personer, som politiet har været i kontakt med, hvorfor gruppen må formodes at være endnu større.

På baggrund af det meget betydelige antal recidivister vurderer Rigspolitiet, at der er behov for at styrke indsatsen, således at kontrolindsatsen fremover tilrettelægges på baggrund af strukturerede analyser af området og målrettes gruppen af recidivister.

Politiet vil derfor på baggrund af eksisterende oplysninger iværksætte afprøvning af forskellige hypoteser (f.eks. om arbejdsrelateret spirituskørsel og spirituskørsel i nattetimer og weekender) og indsamle nye data, herunder fra de udvidede rutinekontroller, med henblik på at få et helt opdateret billede af, hvor og hvornår kriminaliteten finder sted, og med henblik på at

kunne udarbejde relevante personprofiler, således at indsatsen i endnu højere grad kan målrettes både tidsmæssigt og geografisk og mod de mest relevante personer.

6.2. Et nyt analyseværktøj

Rigspolitiet er endvidere ved at udvikle et analyseværktøj, som gør det muligt for politikredsene i højere grad at udpege kredsens recidivister (spirituskørsel, kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, kørsel i frakendelsestiden og kørsel uden at have erhvervet kørekort).

Værktøjet vil kunne tages i brug i forbindelse med politiets patruljeindsats. Værktøjet har imidlertid på nuværende tidspunkt den begrænsning, at data knytter sig til det tidspunkt, hvor sagen blev registreret, hvilket betyder, at oplysninger om køretøjer og adresser kan være flere år gamle og dermed i nogle tilfælde forældede. Dette skyldes, at værktøjet ikke løbende automatisk opdateres fra andre registre med oplysninger om f.eks. køretøjs- og bopælsforhold.

Rigspolitiet har derfor påbegyndt en videreudvikling af dette værktøj, som på sigt systematisk indsamler relevante oplysninger om målpersonerne, og som så vidt muligt opdateres automatisk. Med værktøjet vil politikredsene bl.a. få et helt aktuelt billede af, hvilke mulige recidivister der er bosiddende i kredsen, hvor deres aktuelle bopæl er, og hvilke køretøjer de ejer, eller som er tilmeldt deres adresse. Værktøjet forventes at blive implementeret i løbet af 1. halvår 2014.

7. Alkolåsordningen fra 2010

7.1. Baggrund og hovedindhold

Den daværende VK-regering fremsatte den 26. marts 2010 et lovforslag (L 179) om ændring af færdselsloven og straffeloven (Skærpet indsats mod vanvidskørsel, indførelse af alkolåsordning og udvidet mulighed for udenretlig vedtagelse af førerretsfrakendelse m.v.).

Ved lov nr. 716 af 25. juni 2010 vedtog et enigt Folketing på den baggrund de overordnede lovgivningsmæssige rammer for den såkaldte alkolåsordning, dog således at Justitsministeriet først skulle sætte loven i kraft, når der var udstedt en række administrative regler og etableret forskellige administrative og kontrolmæssige funktioner.

Med alkolåsordningen fra 2010 indføres alkolåse i sanktionssystemet vedrørende spirituskørsel. Ordningen indebærer, at personer, der frakendes førerretten ubetinget som følge af grove tilfælde af spirituskørsel, herunder

visse gentagelsestilfælde, fremover skal deltage i en alkolåsordning i de første 2 år efter frakendelsestidens udløb som en (obligatorisk) betingelse for at generhverve førerretten.

Undtaget fra den nævnte ordning er førstegangstilfælde af spirituskørsel med en promille på op til 2,00 og andengangstilfælde af spirituskørsel med en promille på op til 1,20 efter et førstegangstilfælde med en promille på højst 2,00. I disse tilfælde er der i stedet indført en (valgfri) mulighed for at generhverve førerretten 1 år før den oprindelige frakendelsesperiodes udløb på betingelse af, at den pågældende dels lader sig undersøge for et eventuelt behandlingskrævende alkoholmisbrug og i givet fald går i behandling, dels deltager i en alkolåsordning i 2 år.

Deltagelse i en alkolåsordning vil i alle tilfælde indebære, at vedkommende bilist lader en alkolås installere i sin bil eller et andet køretøj, hvortil der kræves kørekort, og får et alkolåskørekort, som alene giver vedkommende ret til at føre det pågældende køretøj med den pågældende alkolås. Der skal dog være en mulighed for den enkelte at lade alkolåse installere i mere end ét køretøj.

Personer, der ikke selv er ejer eller bruger af et køretøj, hvori der kan installeres en alkolås, vil ikke have mulighed for at deltage i hverken den obligatoriske eller frivillige alkolåsordning.

Deltagerne skal herudover lade køretøjet/alkolåsen kontrollere med jævne mellemrum og overholde de øvrige vilkår, som bliver knyttet til ordningen, herunder forbud mod deaktivering eller manipulation af alkolåsen.

Det er ikke hensigten, at indførelsen af de to alkolåsordninger skal ændre på sanktionsniveauet eller frakendelsestiden i sager om spirituskørsel.

7.2. Rigspolitiets analyse af de økonomiske aspekter af ordningen

I overensstemmelse med VK-regeringens lovforslag er det med lov nr. 716 af 25. juni 2010 forudsat, at deltagelse i alkolåsordningen skal være fuldt ud brugerfinansieret.

Udgifterne til både den obligatoriske og den frivillige ordning skal således afholdes af spiritusbilisten selv, herunder både udgifterne til alkolåsens anskaffelse, installation og løbende kontrol og som udgangspunkt omkostningerne ved de involverede myndigheders administration af ordningen.

Justitsministeriet har på baggrund af lovens vedtagelse anmodet Rigspolitiet om at udarbejde et oplæg til, hvordan alkolåsordningen kan gennemføres administrativt, herunder at vurdere de økonomiske aspekter heraf.

Rigspolitiet har i et oplæg fra september 2013 peget på en række udfordringer og uafklarede spørgsmål, som i givet fald bør afklares inden 2010-ordningen kan iværksættes. Rigspolitiet har vurderet, at en gennemførelse af ordningen skønsmæssigt vil koste ca. 25 mio. kr. i etableringsomkostninger og herefter skønnes at ville kræve årlige driftsomkostninger på ca. 5 mio. kr. i politiet.

I lyset af at det med vedtagelsen af alkolåsordningen som anført er forudsat som en grundlæggende præmis, at samtlige udgifter skal brugerfinansieres (herunder etableringsomkostningerne), skønner Rigspolitiet, at ordningen vil indebære udgifter for den enkelte spiritusbilist på op imod ca. 74.000 kr. Udgiften for den enkelte vil afhænge af antallet af personer, der vil gøre brug af ordningen. Det er meget vanskeligt at skønne over, hvor mange der forventes at ville gøre brug af ordningen, men det skønnes – bl.a. på baggrund af erfaringerne fra den svenske model for brug af alkolåse – at det vil være mellem 500-1.000 personer årligt.

7.3. Justitsministeriets overvejelser

Som anført ovenfor under pkt. 7.2 har 2010-ordningen givet anledning til en række overvejelser om den nærmere udmøntning af ordningen. Det drejer sig navnlig om spørgsmål af teknisk, administrativ og juridisk karakter.

Justitsministeriet finder imidlertid fortsat, at alkolåsordningen kan være et nyttigt redskab i indsatsen mod spirituskørsel. Uanset at 2010-ordningen er forbundet med visse uafklarede spørgsmål og i øvrigt indebærer betydelige omkostninger for deltagerne, finder Justitsministeriet således, at 2010-ordningen bør gennemføres i den forudsatte udformning. Ordningen forudsættes klar til brug omkring den 1. januar 2015.

8. Regulering af færdselslovens betalingsbestemmelser

8.1. Gældende ret

Færdselslovens kapitel 17 a (§§ 124 a – 124 q) indeholder en række bestemmelser om betaling, herunder for køreprøver og kørekort.

Mens det af bestemmelsen i færdselslovens § 105, stk. 3, om regulering af dækningsbeløb for den ansvarsforsikring for person- og tingsskade, som motordrevne køretøjer skal være dækket af, fremgår, at der ved beregnin-

gen af forsikringsdækningsbeløbene hvert år skal tages udgangspunkt i de uafrundede beløb for det forudgående år, fremgår dette ikke af reguleringsbestemmelserne vedrørende de beløb, som er nævnt i § 124 c, stk. 1, nr. 3 og 4, § 124 d, stk. 1-10, § 124 e, stk. 3, § 124 f, stk. 2, og § 124 h, stk. 1-3. Tilsvarende gælder med hensyn til beløbet nævnt i færdselslovens § 59 a om ombytning af allerede udstedte kørekort.

8.2. Justitsministeriets overvejelser

Lovforslaget medfører en præcisering og ensretning af reguleringen af en række af færdselslovens betalingsbestemmelser, således at det på ensartet måde udtrykkeligt kommer til at fremgå, at den årlige regulering af de beløb, som er nævnt i færdselslovens § 59 a, stk. 3, § 124 c, stk. 1, nr. 3 og 4, § 124 d, stk. 1-10, § 124 e, stk. 3-4, § 124 f, stk. 2, og § 124 h, stk. 1-3, tager udgangspunkt i de uafrundede beløb fra det foregående års regulering, således som tilfældet også er med reguleringen efter færdselslovens § 105, stk. 3, jf. ovenfor under pkt. 8.1.

9. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes at ville indebære merudgifter for politiet bl.a. til opbevaring mv. af flere konfiskerede køretøjer. Disse merudgifter vil blive afholdt inden for den eksisterende økonomiske ramme.

10. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet af betydning.

11. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

12. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

13. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

14. Hørte myndigheder, organisationer mv.

Lovforslaget har været sendt i høring hos:

Østre og Vestre Landsret, samtlige byretter, 3F's Transportgruppe, Alkoholpolitisk Landsråd, Arbejdsgiverforeningen for Kollektiv Transport, Arbejdsgiverforeningen for Transport og Logistik (ATL), Advokatrådet, Campingbranchen, Centralforeningen af Taxiforeninger i Danmark,

Chaufførernes Fagforening, Danmarks Knallert Union, Danmarks Motor Union, Danmarks Tekniske Universitet, Institut for Transport (DTU Transport), Dansk Byggeri, Dansk Camping Union, Dansk Cyklist Forbund, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Kørelærer-Union, Dansk Køreskole Forening, Dansk Metal, Dansk Sidevogns Klub, Dansk Taxi Råd, Dansk Transport og Logistik (DTL), Dansk Vejforening, Danske Advokater, Danske Biludlejere, Danske Busvognmænd, Danske Kørelæreres Landsforbund, Danske Motorcyklisters Råd (DMC), Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DTU Transport, Finans og Leasing, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forenede Danske Motorejere (FDM), Foreningen af Frie, Kørelærere, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen for Trafikofre, Foreningen Liv og Trafik, Forsikring og Pension, Frie Danske Lastbilvognmænd, Håndværksrådet, Institut for Menneskerettigheder, International Transport Danmark (ITD), Kommunernes Landsforening (KL), Køreprøvesagkyndiges Landsforening, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, MC-Touring Club Danmark, Motorcykelbranchens Landsforbund, Movia, OAH-Trafik, Politiforbundet i Danmark, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rådet for Sikker Trafik, Sundhedsstyrelsen, Trafikforskningsgruppen ved Aalborg Universitet, Transporterhvervets Uddannelsesråd, Turistvognmændenes Arbejdsgiverforening og Ældre Sagen.

15. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen

Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
-------------------------	---	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (færdselslovens § 55, stk. 3)

Det foreslås med bestemmelsen, at det fremover bliver muligt for politiet at fratage en person dennes kørekort med henblik på at afværge risikoen for, at en person (på ny) gør sig skyldig i kørsel i påvirket tilstand, hvis der er grund til at antage, at vedkommende har overtrådt færdselslovens § 53 eller § 54, stk. 1 eller 2 (der ikke foreslås ændret).

Den foreslåede hjemmel vil gælde som supplement til politiets øvrige adgang til indgreb, der sker som led i politiets almindelige ordenshåndhævelse.

Kørekortet skal som udgangspunkt tilbageleveres, når den risiko, der begrundede fratagelsen, ikke længere er til stede. Det vil i den forbindelse være overladt til politiet ud fra de konkrete omstændigheder at vurdere, om den pågældende umiddelbart kan antages at ville være i stand til igen at føre motordrevet kørekort, hvortil der kræves kørekort.

Med den foreslåede bestemmelse er der alene tale om en fysisk fratagelse af en persons kørekort. Bestemmelsen gælder dermed som supplement til politiets adgang til midlertidig inddragelse af førerretten eller retten til at føre lille knallert efter færdselslovens § 130.

De nærmere regler om politiets fratagelse af kørekortet, herunder om politiets mulighed for at kræve, at en person afgiver udåndings-, spyt-, eller svedprøve eller lader sine øjne besigtige forinden tilbagelevering af kørekortet, vil efter lovforslaget skulle fastsættes administrativt. Der henvises herved til lovforslagets § 1, nr. 2 (forslag til ændring af færdselslovens § 55, stk. 3).

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 2 (færdselslovens § 55, stk. 4)

Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges justitsministeren til administrativt at fastsætte de nærmere regler om politiets fratagelse af kørekortet i medfør af den foreslåede bestemmelse i færdselslovens § 55, stk. 3, (lovforslagets § 1, nr. 1). De kommende regler vil navnlig omhandle politiets

mulighed for at kræve, at en person afgiver udåndings-, spyt- eller svedprøve eller lader sine øjne besigtige forinden tilbagelevering af kørekortet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.3.5 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 3 (færdselslovens § 59 a, stk. 3)

Med lovforslaget præciseres det, at den årlige regulering af det i bestemmelsen nævnte beløb tager udgangspunkt i det uafrundede beløb fra det foregående års regulering.

Til nr. 4 (færdselslovens § 60, stk. 2, 2. pkt.)

Med den foreslåede nye affattelse af § 60, stk. 2, 2. pkt., ændres det gældende krav om et kursus i alkohol og trafik (A/T-kursus) efter den gældende bestemmelse til et krav om et kursus i alkohol, narko og trafik (A/N/T-kursus) i forbindelse med, at generhvervelse efter ubetinget frakendelse som følge af overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1 eller 2, fremover også foreslås betinget af gennemførelse af et sådant kursus.

Samtlige tilfælde af ubetinget frakendelse som følge af spirituskørsel og overtrædelser af § 54, stk. 1-2, vil være omfattet. Det følger heraf, at også tilfælde, hvor den ubetingede frakendelse, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 7, (som ikke foreslås ændret) er en følge af samtidig pådømmelse af flere spirituskørsler og/eller overtrædelser af § 54, stk. 1 eller 2, som i sig selv alene ville medføre en betinget frakendelse, herunder flere forhold begået under samme kørselsforløb, omfattes. Det samme gælder, hvor føreren har gjort sig skyldig i spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, som i sig selv alene ville medføre en betinget frakendelse, men hvor den pågældende tidligere har fået en betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten eller et kørselsforbud for et lignende forhold og derfor nu skal frakendes førerretten ubetinget, jf. § 126, stk. 1, nr. 8-10 (som ikke foreslås ændret).

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 5 (færdselslovens § 60, stk. 2, 6. pkt.)

Den foreslåede ændring af § 60, stk. 2, 6. pkt., er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 4, om forslag til ændring af det eksisterende A/T-kursus til et A/N/T-kursus.

Til nr. 6 (færdselslovens § 60, stk. 3, 2. pkt.)

Med den foreslåede nye affattelse af § 60, stk. 3, 2. pkt., ændres det gældende krav om et kursus i alkohol og trafik (A/T-kursus) efter den gældende bestemmelse til et krav om et kursus i alkohol, narko og trafik (A/N/T-kursus) i forbindelse med, at generhvervelse efter betinget frakendelse som følge af overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1 eller 2, fremover også foreslås betinget af gennemførelse af et sådant kursus.

Til nr. 7 (færdselslovens § 60, stk. 3, 5. pkt.)

Den foreslåede ændring af § 60, stk. 3, 5. pkt., er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 6, om forslag til ændring af det eksisterende A/T-kursus til et A/N/T-kursus.

Til nr. 8 (færdselslovens § 60, stk. 4)

Indholdet af det eksisterende A/T-kursus er reguleret i § 55 i bekendtgørelse nr. 12 af 10. januar 2013 med senere ændringer (Kørekortbekendtgørelsen) og bekendtgørelse nr. 520 af 1. juni 2012 om undervisningsplan for kursus i alkohol og trafik (A/T-kursus), som er fastsat af Rigspolitiet efter bemyndigelse i henhold til færdselslovens § 134 b, stk. 1 (som ikke foreslås ændret). Som konsekvens af, at det gældende krav om et A/T-kursus foreslås erstattet af et krav om et A/N/T-kursus, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 (ændring af færdselslovens § 60, stk. 2, 2. pkt.), foreslås det, at hjemlen til at fastsætte de nærmere regler for det nye kursus tilsvarende ændres til at omfatte A/N/T. Justitsministeriet vil i givet fald ændre kørekortbekendtgørelsens § 55 samt bemyndige Rigspolitiet til – i tæt dialog med Justitsministeriet – at udstede en undervisningsplan for det nye kursus.

Til nr. 9 (færdselslovens § 60 a, stk. 2)

Med den foreslåede nye affattelse af § 60 a, stk. 2, ændres det gældende krav om et kursus i alkohol og trafik (A/T-kursus) efter den gældende bestemmelse til et krav om et kursus i alkohol, narko og trafik (A/N/T-kursus) i forbindelse med at gengivelse af førerretten efter kørselsforbud som følge af overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1 eller 2, fremover også foreslås betinget af gennemførelse af et sådant kursus.

Til nr. 10 (færdselslovens § 60 a, stk. 4)

Den foreslåede ændring af § 60 a, stk. 4, er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 9 (ændring af færdselslovens § 60 a, stk. 2), om forslag til ændring af det gældende krav om et A/T-kursus til et krav om et A/N/T-kursus.

Til nr. 11 (færdselslovens § 63 a)

Ved § 1, nr. 8, i lov nr. 479 af 23. maj 2011 om ændring af færdselsloven og lov om ungdomsskoler blev ordlyden af færdselslovens § 63 a ændret til: *”Den, der driver erhverv med salg, udlejning eller reparation af knallert, må ved udøvelsen af denne virksomhed ikke sælge eller på anden måde stille en knallert til rådighed for personer under 16 år, medmindre forældremyndighedens indehaver forinden har givet skriftligt samtykke hertil. Det påhviler den erhvervsdrivende at sikre sig, at samtykket foreligger.”*

Efter ændringslovens § 4, stk. 1, skulle ændringen træde i kraft den 19. januar 2013.

Ved § 2, nr. 1, i lov nr. 565 af 18. juni 2012 om ændring af færdselsloven og lov om ungdomsskoler blev den ved lov nr. 479 af 23. maj 2013 foretagne ændring af § 63 a ophævet. Lov nr. 565 af 18. juni 2012 trådte i kraft den 30. juni 2012.

Herefter er § 63 a fortsat affattet med følgende indhold: *”Stor knallert må kun føres af personer, der har erhvervet kørekort til bil eller motorcykel. Føreren skal under kørsel have kørekortet hos sig og på forlangende vise det til politiet.”*

Denne ordlyd fremgår imidlertid (i det væsentlige) også af § 56, stk. 1, således som denne bestemmelse blev affattet ved den nævnte lov nr. 479 af 23. maj 2011, jf. herved også bemærkningerne til det pågældende lovforslag (L 137, folketingsåret 2010-11 (1. samling), pkt. 3.2.3).

Af lovtekniske grunde foreslås bestemmelsen i færdselslovens § 63 a på den anførte baggrund ophævet. Der tilsigtes med forslaget ingen ændring af den gældende ordning, hvorefter personer med kørekort til kategori A (motorcykel) eller kategori B (bil) tillige må føre stor knallert, jf. herved færdselslovens § 56, stk. 1.

Til nr. 12-16 (færdselslovens § 124 d, stk. 11, § 124 e, stk. 4, § 124 f, stk. 3, § 124 g og § 124 h, stk. 4)

De hidtidige reguleringsbestemmelser i færdselslovens § 124 d, stk. 11, § 124 e, stk. 4, § 124 f, stk. 3, § 124 g og § 124 h, stk. 4, foreslås ophævet, og i stedet foreslås det, at hjemlen til at regulere de beløb, som de pågældende bestemmelser i dag indeholder hjemmel til at regulere, fastsættes i én bestemmelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 17 (ændring af færdselslovens § 124 h).

Til nr. 17 (færdselslovens § 124 i)

For dels at skabe større overskuelighed i forhold til, hvilke reguleringer der skal finde sted i henhold til færdselsloven, dels at præcisere, at den årlige regulering af færdselslovens betalingsbestemmelser tager udgangspunkt i det uafrundede beløb fra det foregående års regulering, foreslås der indsat en ny bestemmelse i færdselslovens § 124 i, som erstatter og supplerer de gældende bestemmelser i færdselslovens § 124 d, stk. 11, § 124 e, stk. 4, § 124 f, stk. 3, § 124 g og § 124 h, stk. 4, som foreslås ophævet, jf. § 1, nr. 12-16.

Til nr. 18 (færdselslovens § 127, 2. pkt.)

Den foreslåede ændring af § 127, 2. pkt., er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 9, om forslag til ændring af det eksisterende A/T-kursus til et A/N/T-kursus.

Til nr. 19 (færdselslovens § 133 a, stk. 2)

Efter den foreslåede bestemmelse skal der ske (obligatorisk) konfiskation, hvis ejeren af et køretøj har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen over 2,00 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen over 1,00 mg pr. liter luft. Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse, uanset om der er tale om et førstegangstilfælde eller om gentagelse eller flere overtrædelser til samtidig pådømmelse.

Bestemmelsen finder også anvendelse i forhold til konfiskation af lille knallert, jf. udtrykket ”køretøjet”, jf. herved definitionen i færdselslovens § 2, nr. 13. Det bemærkes i den forbindelse, at der med anvendelsen af udtrykket ”køretøjet” i § 133 a, henvises til udtrykket som anvendt i § 133 a, stk. 1, som henviser til ”motordrevet køretøj”.

Færdselslovens § 133 a, stk. 8, der efter lovforslaget bliver stk. 11 (jf. i øvrigt lovforslagets § 1, nr. 28), vil også finde også anvendelse ved obligatorisk konfiskation efter den foreslåede bestemmelse, således at konfiskation skal ske, uanset at det pågældende køretøj ikke er anvendt ved overtrædelser.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.3.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 20 (færdselslovens § 133 a, stk. 3)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 19, om indsættelsen af en ny bestemmelse som færdselslovens § 133 a, stk. 2.

Til nr. 21 (færdselslovens § 133 a, stk. 4, nr. 2)

Efter den foreslåede bestemmelse skal konfiskation fremover endvidere være en obligatorisk følge for førere, der gør sig skyldige i spirituskørsel omfattet af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1 (om spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen over 1,20 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen over 0,60 mg pr. liter luft), eller kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom mv. omfattet af § 126, stk. 1, nr. 2 (om kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom mv., jf. § 54, stk. 1, 1. pkt., og § 54, stk. 2), og som tidligere har gjort sig skyldig i mindst ét forhold af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, uanset at den tidligere overtrædelse alene har medført en betinget frakendelse af førerretten efter § 125, stk. 1, nr. 8 eller 9, eller § 126, stk. 2. I lighed med den hidtil gældende bestemmelse i færdselslovens § 133 a, stk. 3, vil gentagelsesvirkningen i sådanne tilfælde være begrænset til 3 år fra gerningstidspunktet for den nye overtrædelse.

Det vil i lighed med den hidtil gældende bestemmelse i færdselslovens § 133 a, stk. 3, endvidere være uden betydning, om der er tale om to tilfælde af spirituskørsel, to tilfælde af kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom mv. eller en af hver af de pågældende overtrædelser, idet overtrædelserne vil have indbyrdes gentagelsesvirkning.

Det vil være en forudsætning for obligatorisk konfiskation efter den foreslåede bestemmelse, at det første forhold har givet anledning til en afgørelse om betinget frakendelse, inden det andet forhold begås. To forhold til samtidig pådømmelse vil derfor ikke i sig selv kunne give anledning til obligatorisk konfiskation efter den foreslåede bestemmelse. Bestemmelsen i § 133 a, stk. 1, om fakultativ konfiskation (som ikke foreslås ændret) vil derimod efter omstændighederne kunne finde anvendelse på sådanne tilfælde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.3.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 22 (færdselslovens § 133 a, stk. 5)

Efter den foreslåede bestemmelse skal konfiskation fremover også være en obligatorisk følge for førere, der gør sig skyldige i et forhold af spirituskørsel omfattet af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1 (om spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen over 1,20 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen over 0,60 mg pr. liter luft), eller kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom mv. omfattet af § 126, stk. 1, nr. 2 (om kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom mv., jf. § 54, stk. 1, 1. pkt., og § 54, stk. 2), og hvor den pågældende tidligere inden for de seneste 5 år, før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i mindst ét forhold af spirituskørsel omfattet af færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, eller kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom mv. omfattet af § 126, stk. 1, nr. 2. Forslaget indebærer, at gentagelsesvirkningen i den hidtil gældende bestemmelse i færdselslovens § 133 a, stk. 3, udvides fra 3 til 5 år regnet fra det nye gerningstidspunkt.

Det vil i lighed med den foreslåede bestemmelse i færdselslovens § 133 a, stk. 4 (lovforslagets § 1, nr. 21), være uden betydning, om der er tale om to tilfælde af spirituskørsel, to tilfælde af narkokørsel eller en af hver af de pågældende overtrædelser, idet overtrædelserne vil have indbyrdes gentagelsesvirkning.

Med formuleringen af den foreslåede bestemmelse i stk. 5 er det i lighed med den hidtil gældende bestemmelse i færdselslovens § 133 a, stk. 3, en forudsætning for obligatorisk konfiskation, at det første forhold har givet anledning til en afgørelse om ubetinget frakendelse, inden det andet forhold begås. To forhold til samtidig pådømmelse vil derfor ikke i sig selv kunne give anledning til obligatorisk konfiskation efter den foreslåede bestemmelse. Bestemmelsen i § 133 a, stk. 1, om fakultativ konfiskation (som ikke foreslås ændret) vil derimod efter omstændighederne kunne finde anvendelse på sådanne tilfælde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.3.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 23 (færdselslovens § 133 a, stk. 6, nr. 2)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 19, om indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 133 a.

Til nr. 24 (færdselslovens § 133 a, stk. 7, nr. 2)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 19 og 22, om indsættelsen af et nyt stk. 2 og 5 i § 133 a.

Til nr. 25 (færdselslovens § 133 a, stk. 8, nr. 2)

Efter den foreslåede bestemmelse skal konfiskation fremover endvidere være en obligatorisk følge for knallertførere, der gør sig skyldige i spirituskørsel omfattet af færdselslovens § 129, stk. 3, nr. 1 (om spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen over 1,20 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen over 0,60 mg pr. liter luft), eller kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom mv. omfattet af § 129, stk. 3, nr. 2 (om kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom mv., jf. § 54, stk. 1, 1. pkt., og § 54, stk. 2), og som tidligere har gjort sig skyldig i mindst ét forhold af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, uanset at den tidligere overtrædelse alene har medført en betinget frakendelse af førerretten efter § 129, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller § 129, stk. 5. Forslaget indebærer endvidere, at gentagelsesvirkningen i den hidtil gældende bestemmelse i færdselslovens § 133 a, stk. 6, udvides fra 2 til 3 år regnet fra det nye gerningstidspunkt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.3.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 26 (færdselslovens § 133 a, stk. 9)

Efter den foreslåede bestemmelse skal konfiskation fremover også være en obligatorisk følge for førere, der gør sig skyldige i et forhold af spirituskørsel omfattet af færdselslovens § 129, stk. 3, nr. 1 (om spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen over 1,20 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen over 0,60 mg pr. liter luft), eller kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom mv. omfattet af § 129, stk. 3, nr. 2 (om kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom mv., jf. § 54, stk. 1, 1. pkt., og § 54, stk. 2), og hvor den pågældende tidligere inden for de seneste 5 år, før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i mindst ét forhold af spirituskørsel omfattet af færdselslovens

§ 129, stk. 3, nr. 1, eller kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom mv. omfattet af § 129, stk. 3, nr. 2. Forslaget indebærer, at gentagelsesvirkningen i den hidtil gældende bestemmelse i færdselslovens § 133 a, stk. 6, udvides fra 3 til 5 år regnet fra det nye gerningstidspunkt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.3.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 27 (færdselslovens § 133 a, stk. 10, nr. 2)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 19 og 22, om indsættelsen af et nyt stk. 2 og 5 i § 133 a.

Til nr. 28 (færdselslovens § 133 a, stk. 11)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 19, 22 og 26, om indsættelsen af et nyt stk. 2, 5 og 8 i § 133 a.

Til nr. 29 (færdselslovens § 133 a, stk. 12)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 19, 22 og 26, om indsættelsen af et nyt stk. 2, 5 og 8 i § 133 a.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2014.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

[Tekst indsættes]